

Noches Infinitas (Pep Lladó)

Tendré que bajarle el listón a la alegría
a las ganas de estar vivo y al deseo
tendré que contarme más de una y dos
mentiras
que al final de cada día me sirvan de
consuelo

Tendré que aprender a acostumbrarme
a entrar a torear con la tristeza
y aceptar que casi nada es como antes
al borde del abismo de tu ausencia

Tendré que aceptar que te has ido, vida
mía
y ya no haremos más camino de la
mano
sé que hay un desierto de noches
infinitas
que he de cruzar sin que tú andes a mi
lado

Tendré que aprender a recordarte
sin rendirme a esa pena que me lleva
y aceptar que casi nada es como antes
al borde del abismo de tu ausencia

Nits infinites

*M'hauré d'esforçar tant per l'alegria,
les ganes de tornar a viure i el desig,
hauré d'explicar-me tantes i tantes
mentides
perquè quan acabi el dia em serveixin
de consol.*

*Hauré d'aprendre a acostumar-me
a anar trampejant amb la tristesa
i acceptar que ja res no és com abans,
al caire de l'abisme per l'absència.*

*Hauré d'acceptar que has marxat, amor
meu,
que no farem mai més el camí junts.
Sé que hi ha un desert de nits infinites
que faré sol sense tenir-te vora meu.*

*Hauré d'aprendre a recordar-te
i no rendir-me al gran dolor que
m'acompanya
i acceptar que ja res no és com abans
al caire de l'abisme per l'absència.*